

hvis der er sket en væsentlig forringelse af sikkerheden.

Stk. 3. Skifteretten kan efter anmodning fra statsforvaltningen bestemme, at den længstlevende ægtefælle skal udbetale arven, hvis denne har forsømt sin forsørgelsespligt over en særlivsarving efter den førstafdøde ægtefælle, jf. § 36, stk. 3, 2. pkt.

§ 38. Skifterettens afgørelser efter §§ 35-37 træffes ved kendelse. Afgørelsen kan indbringes for højere ret ved kære efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 39. Justitsministeren fastsætter regler om forrentningen af henstandsarv omfattet af § 35, stk. 1, administrationen af beløb omfattet af § 35, stk. 3, og om sikkerhedsstillelse efter § 37, stk. 1.

Kapitel 6

Testamentsarvingers adgang til overtagelse efter vurdering

§ 40. §§ 6-8 finder tilsvarende anvendelse, hvis en arving ved testamente er indsat til at arve en andel af boet, eller hvis en arving er gjort til legatar ved testamente eller efter skifterettens bestemmelse.

Kapitel 7

Aftale om arv samt arveforskud

Forbud mod overdragelse og kreditorfølgning af forventet arv

§ 41. En arving kan ikke sælge, pantsætte eller på anden måde overdrage forventet arv. Mens arveladeren er i live, kan en arving heller ikke uden arveladers samtykke indgå aftale med medarvinger om overtagelse af aktiver i boet.

Stk. 2. En arvinges kreditorer kan ikke søge fyldestgørelse i forventet arv.

Afkald på forventet og falden arv

§ 42. En arving kan mod eller uden vederlag give afkald på såvel forventet som falden arv.

Stk. 2. Afkald på forventet arv skal gives over for arveladeren. Hvis arveladerens ægtefælle er i uskiftet bo, kan afkald dog gives over for denne.

Stk. 3. Et afkald på arv har også virkning for arvingens livsarvinger, medmindre disses arveret er forbeholdt.

Arveforskud

§ 43. Arveforskud foreligger, hvis en arving fra arveladeren har modtaget en ydelse af økonomisk værdi, og det må anses for aftalt, at værdien af ydelsen senere skal fradrages i arvingens arv.

§ 44. Arveforskud, som en fælles livsarving har modtaget, skal, medmindre andet er aftalt, så vidt muligt fradrages i arven efter den førstafdøde ægtefælle, når

- 1) arveforskuddet er ydet af fælleseje, skilsmisssæreje eller andet særeje, der bliver fælleseje ved ægtefællens død, og
- 2) der skiftes i den længstlevende ægtefælles levende live.

Stk. 2. Et testamente oprettet af den førstafdøde ægtefælle skal vige i det omfang, det er nødvendigt for, at fradrag kan ske i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Den del af arveforskuddet, som ikke er fradraget i arven efter den førstafdøde ægtefælle, skal fradrages i arven efter den længstlevende ægtefælle.

Stk. 4. Ved skifte af et uskiftet bo efter den længstlevende ægtefælles død, fradrages forskud til fællesbørn forholdsmæssigt i arven efter hver af forældrene.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder også for forskud, som ydes af en ægtefælle i uskiftet bo.

§ 45. Arveforskud, som en ægtefælle af fælleseje, skilsmisssæreje eller andet særeje, der bliver fælleseje ved ægtefællens død, har givet et stedbarn eller dets livsarvinger, fradrages i arven efter den anden ægtefælle, hvis det er aftalt, at ydelsen skal være forskud på arven efter denne.

§ 46. Ved fradrag lægges arveforskuddets værdi ved modtagelsen til grund. Under særlige omstændigheder kan der dog afviges herfra.

Stk. 2. Hvis et modtaget forskud overstiger arvelodden, skal arvingen ikke betale det overskydende til boet, medmindre arvingen særligt har forpligtet sig dertil.

Stk. 3. Hvis modtageren af et arveforskud dør før arveladeren, fradrages forskuddet i den arv, som tilkommer arvingens livsarvinger.

§ 47. Arveforskud lægges til boet ved beregningen af arvelodder og tvangsarv. Kan forskuddet ikke fuldt ud fradrages i modtagerens arv, tillægges der kun et beløb svarende til modtagerens arvelod.